

Zagorski fakin

V Zagorju našem sega ima,
Ma kam god pogledaš,
neke buš našel.

Baš ono neke,
bile to drobneše ili krupneše -
bitne je
jer to sve skup drži.

Od krav, konjov i sega blaga,
kljeti, trsja i njiv
pa do rac, čučic, gusek i čučekov.

Vidlji bute sega čuda,
a bome i čulji.
Neke i nete –
nič zato,
ali nikak nemrete ne videti
kak šeče se tije fakin.

Znalji bute da je te on,
nije ga teške za skužiti
z onih njegovih šest kil.

A bome ga bute još lježeše čulji
kad z sega glasa zine -
tije zagorski puran pravi.

Ana Laura Klarić, 8. b

Moje Zagorje

V srčeku mojem žeravka gori,
v njemu moje drago Zagorje živi.
Veselo mi se smeji,
svojom lepotom me veseli.

Zeleno, plavo i žuto me gledi,
skače po bregima, moru se smeji.
Z menom venček od rožic plete,
na glas viče: „Poglejte me, poglejte!“

V dvorištu s kokošima i puranima pleše,
za tanc najljepšu opravu obleče.
Puran ga ispod oka gledi
i v sebi svoje misli podmuklo širi.

Roko Hrvoj, 8.b

PURAN

Puran, moj puran,

vidim te svaki dan.

Jedeš sve više,

rasteš i napadaš -

a hrane nema više.

Vrijeme ti se bliži,

sočno meso imaš,

pečnica se grije

a život ti se smije.

Glasati si se počel ti,

a ja se počel smijati.

Stari ljudi su se okupili,

možda bi i neke skupili.

Doviđenja puran dragi,

umrijet ćeš mlad

da zasitiš glad.

Pojel si mi sve,

opustošil njivu cijelu,

a sada ležiš ti,

spreman biti pojedeni.

Pečnica puno parom radi,
kaj mi purana spravi.
Na stol mi je došel,
i h moj želudec ošel.
I tak je dragi moj puran prešel,
same da bi se u mojem želucu našel!

Emil Cigula, 7.b

PURAN

Moj puran cijeli dan pure naganja
I zbog njega je furt prazna kopanja.

Po ljepoti mu niko nije ravni
I zato se ponaša kak da je glavni.

On se same šepuri
Dok ga pes ne najuri.

Kad se praf nameče
Babica ga za obed speče.

Filip Šalković, 8. b

Zagorski purani

Posvadili se zagorski purani

Tam negdje na bregu,

laste su u bijegu

jer znaju –

jesen stiže,

sve je bliže,

sve je bliže.

Iz fuste se nič ne čuje

a celo ljeto ptiči bruje -

sve je tiše

jer je jesen bliže.

Same se z dna brega neke zbiva,

guska se odaziva.

Več i vrapci na grani znaju,

purani se svadiju.

„Kaj si mi kuruzu kral?!”

„Nisam, nisam! Zake si me napal!?”

Svadili bi se tak oni još sto dani,

da im nisu rekli fazani -

”Nije ti on kral kuruzu,

To je ona koka napravila."
I tak je puran ostal bez kuruze,
i svog prijatela.

Lucija Pospiš, 7.b

PURAN

Moja babica purana ima,
s kojim se svakog dana štima.

Cijelog dana on se v dvorišču šepuri,
kak gazda pravi kokota najuri!

Dedek mora furt na straži biti
jer puran njegovu brajdu nemre zaobiti.

Vu našem kraju puranov se manje ima,
ali gazda koji ga ima, z njim se štima.

Da je po mojem, sako dvorišče bi ga imelo,
i uvek bi se čulo brbotanje kroz cijele selo.

Goran Kamenečki, Zagorski purani

Na jednom bregu moja hiža stoji
I puno let na pleči broji.

Po dvorišu hodiju čuče, race i purani
Ali si su oni od lani.
I mali purani su od lani,
Pa ne znamo teri ka - kani.

Celi dan ih prati tata puran,
On se premišlja e ih pustili van.
Puran zmislijil nič ni,
A purica mu još spi.

Najbolj bi bilo, kak su lepi,
Da se stari puran zanje zalepi.
Ali puranu je da oko hiže hodi
I svoje purančeke sobuj vodi.

Dorijan Rihtar, 8. b

Zagorski puran

Poznat već svima naš zagorski kraj
I nama koji u njemu živime –
pravi mali raj.

Pune tu marljivih ljudi ima,
i seoskih dvorišta
de se svojim puranima štima.

Gaze oni napuhani kak žandari
i svoj teritorij s „kam“-„kam“ brani.

Ak im nisi gazda
oko njih naj hojditi,
jer te svojim kljunem znaju skljukati.

Kad se fiškalu ide,
purana je nesti dika,
a na božićnom stolu se pri svake hiže šika.

Iva Škrlec, 8.b

Puran

Puranček, puranček, ljepi si mi ti
dok perje s tebe leti.

Po dvorišču saki dan paseš
i uz kuruzu ljepše rasteš.

Puranček, puranček, ljepi si mi ti,
tvoj miris kad se spečeš tak volimo mi.
Uz mlince te babica uvek na stolu posluži
i poslje obeda dobre pohvale zasluži.

Adrijana Draganić, 7. a

Puran

Pri susedu purani travu počeju,
Gazde im po dvorišu fučkaju.

Pureki za kuruzu prosiju,
Kad vidiju šporet, noge ih nosiju.

Bil on črni ilji sivi,
Navek vrboče
kak da mu se z glave dimi.

Babica po kočaku purana lovi,
A voda h loncu kipi.

Perje leti na vse strane,
Dej Bogek da puran h lonec stane.

Valentina Kiseljak, 7. a